

ระเบียบมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
ว่าด้วยการจ่ายเงินชดเชย พ.ศ. 2543

.....

โดยที่เห็นเป็นการสมควรปรับปรุง แก้ไข เพิ่มเติม ระเบียบมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยการจ่ายเงินชดเชย พ.ศ. 2535 ให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัจจุบันต่อการออกจางาน หรือการเลิกจ้าง บางลักษณะที่ทำให้พนักงานและลูกจ้างของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ได้รับความเดือดร้อนและเพื่อความเป็นธรรม อาศัย อำนาจตามความในมาตรา 16 (9) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พ.ศ. 2535 และข้อ 7(1) แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. 2535 คณะกรรมการบริหารงาน บุคคลมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ในการประชุมครั้งที่ 2/2543 เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2543 จึงออกระเบียบเกี่ยวกับการจ่ายเงินชดเชยไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยการจ่ายเงินชดเชย พ.ศ. 2543”

ข้อ 2. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3. ให้ยกเลิกระเบียบมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ว่าด้วยการจ่ายเงินชดเชย พ.ศ. 2535 บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ข้อกำหนด ประกาศ คำสั่ง มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์อื่นใดในส่วน ที่กำหนดไว้แล้ว ในระเบียบนี้หรือขัดแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4. ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายถึง	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“อธิการบดี”	หมายถึง	อธิการบดีมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
“พนักงาน”	หมายถึง	พนักงานของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์และให้หมายความรวมถึงพนักงานตามสัญญาจ้างพิเศษด้วย
“ลูกจ้าง”	หมายถึง	บุคลากรประเภทลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวของมหาวิทยาลัย

ข้อ 5. การจ่ายเงินชดเชยในกรณีให้ออกจากงาน หรือเลิกจ้างให้จ่ายได้ในกรณีดังต่อไปนี้

- (1) มหาวิทยาลัยสั่งให้ออกจากงานเพราะเหตุเจ็บป่วย
- (2) มหาวิทยาลัยยุบเลิกตำแหน่ง
- (3) มหาวิทยาลัยเลิกจ้างก่อนครบอายุสัญญาโดยไม่มีความคิด

ข้อ 6. การจ่ายเงินชดเชยในข้อ 5 ให้จ่ายตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- (1) พนักงานที่ปฏิบัติงานติดต่อกันตั้งแต่ 120 วันขึ้นไป แต่ไม่เกินหนึ่งปี โดยนับวันหยุด วันลา และวันทึ่มมหาวิทยาลัยสั่งให้หยุดปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัย รวมด้วย ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนหนึ่งเท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย
- (2) พนักงานที่ปฏิบัติงานติดต่อกันเกินว่าหนึ่งปี แต่ไม่เกินสามปี โดยนับวันหยุด วันลา และวันทึ่มมหาวิทยาลัยสั่งให้หยุดปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยรวม ด้วย ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวน สามเท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย
- (3) พนักงานที่ปฏิบัติงานติดต่อกันเกินกว่าสามปี แต่ไม่เกินหกปี โดยนับวันหยุด วันลา และวันทึ่มมหาวิทยาลัย สั่งให้หยุดปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัย รวมด้วย ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวน หกเท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย
- (4) พนักงานที่ปฏิบัติงานติดต่อกันเกินกว่าหกปีแต่ไม่เกินสิบปี โดยนับวันหยุดวันลา และวันทึ่มมหาวิทยาลัย สั่งให้หยุดปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยรวม ด้วย ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวน แปดเท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย
- (5) พนักงานที่ปฏิบัติงานติดต่อกันเกินกว่าสิบปี โดยนับวันหยุดวันลาและวันทึ่มมหาวิทยาลัย สั่งให้หยุดปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยรวมด้วย ให้จ่ายเงินชดเชย เป็นจำนวน สิบเท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

ข้อ 7. ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้พิจารณาอนุมัติการจ่ายเงินชดเชย

ข้อ 8. ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัย ของอธิการบดีให้ถือว่าเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2543

1777

(ศาสตราจารย์ ดร.เกษม สุวรรณกุล)

นายกสภามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์